

Vad är det värsta som kan hända?

När deltagarna i Parismötet 2015 på den sista dagen reste sig upp och applåderade hade man inte löst klimatfrågan. Men man hade bestämt sig för ett gemensamt mål. Världen ska försöka begränsa sina utsläpp så vi inte når två graders uppvärmning.

Men det finns skeptiker. Koldioxidhalten i atmosfären har alltid varierat, vår användning av fossila bränslen har ingen påverkan på klimatet, och så vidare. Det är också så att modellerna för vårt framtida klimat innehåller så många osäkerheter och skillnaderna mellan det värsta scenariot till det mildaste är stora.

Vi ser det som två ytterligheter:

- Antingen har inte klimatet förändrats nämnbart runt nästa sekelskifte (bara för att ta en hanterbar tidshorisont). Klimatmodellerna är kanske inte direkt fel men innehåller så många osäkerheter att det verkliga klimatet ligger starkt i underkant av modellernas resultat. Den mänskliga påverkan visar sig vara obetydlig i förhållande till jordens egna krafter.
- Eller så är förändringarna till hundra procent skapade av mänskligheten. Den temperaturhöjning vi kan redan idag kan konstatera, utifrån de drygt hundra år vi har mätt temperaturen, är en följd av att koldioxidhalten på samma tid har höjts med drygt 30 procent. Klimatmodellerna är underskattningar.

Utan att lägga energi på själva argumenten i denna text så är detta en fråga som har debatterats hårt. Inte bara i stora landet i väster utan även på Ljusdals-Postens opinionssidor.

Det som är relevant är att fråga: ska vi människor agera för att förhindra klimatförändringen eller ska vi inte agera?

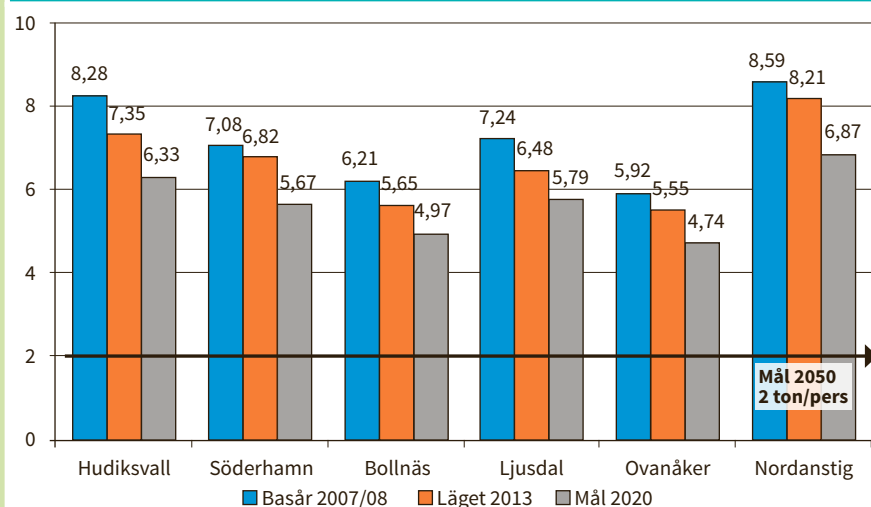

Vi har kort sagt fyra alternativ, som syns i bilden:

- A1** Klimatkrisen är inte sann, vi vidtar åtgärder. Här har vi allt att vinna. Förnybar energiproduktion kan skapas lokalt. Det skapar arbetstillfällen.
- B1** Klimatkrisen är sann, vi vidtar åtgärder. Då har vi möjligheten att se till att våra barn kan leva sina liv utan att lida på grund av våra handlingar.
- A2** Klimatkrisen är inte sann, vi vidtar inte åtgärder. Det här är det lämpligaste fallet. Men vill vi chansa på att det är sant?
- B2** Klimatkrisen är sann, vi vidtar inte åtgärder. Här kan allt möjligt som man läser om i media hända.

Hur illa kan det bli egentligen?

Utsläpp av CO₂^{ekv} per capita i Hälsinglands kommuner

Koldioxidutsläpp i Hälsingland, i ton per kommuninvånare och år. Målet år 2020 är de gråa staplarna, en 20-procentig minskning jämfört med basåret*. Efter det är nästa mål två ton per person till år 2050! Siffrorna är hämtade från Nationella Emissionsdatabasen och inkluderar inte utsläpp från importerade konsumtionsvaror eller utrikes transportarbete.

I Ljusdal med långa avstånd bidrar resor och transporter till stor del av utsläppen. För att nå målet om 20 procents minskning till 2020 så har Ljusdal lite mer att kämpa med jämfört med till exempel Bollnäs.

*medelvärde av åren 2007/2008.

Har du frågor kring energi och klimat är du välkommen att kontakta din kommunala energi- och klimatrådgivare:

Lennart Wing

Ljusdals kommun
TEL: 0651-183 20
lennart.wing@ljusdal.se
BESÖKSADRESS: Förvaltningshuset, Norra Järnvägsgatan 21, Ljusdal, våning 4

Annons